

A Fővárosi Ítéltábla dr. ... ügyvéd által képviselt ... felperesnek a ... Ügyvédi Iroda által képviselt ... alperes ellen felelős őrzés díja iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. május 24-én kelt 31.G.41.895/2011/40. számú ítélete ellen a felperes részéről 41. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 200.000 (Kétszázezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a perbeli időszakban a ... szám alatti ingatlanon a felperes, valamint a vele azonos tagi összetétellel és ügyvezető irányítása alatt működő, perben nem álló ... Kft. tartott fenn telephelyet, az ingatlan a társaságok ügyvezetője, ... tulajdonát képezte.

A felperes ügyvezetője és a perben nem álló ... Trans Kft. ügyvezetője 2009. április 27-i keltezéssel parkolási jegyzőkönyv megnevezésű okiratot írtak alá, amelyben rögzítették, hogy a ... Trans Kft. a jegyzőkönyvben megnevezett - az alperestől lízingelt - 7 db gépjárművet helyez el a felperes ... szám alatti telephelyén, a parkolási engedély részletes feltételeit a később megkötendő szerződés tartalmazza. A ... Trans Kft. ügyvezetője 2009. április 30-án kelt levelében arról értesítette a felperest, hogy nem kapott moratóriumot az alperestől a lízingdíj fizetésére, a gépjárművek forgalmi engedélyét az alperes megbízottja elviszi, ideiglenes tárolási helyként a felperesi telephelyet jelölte ki, a járművek sorsáról a továbbiakban az alperes gondoskodik.

Az alperes 2009. június 10-én felmondta a ... Trans Kft.-vel kötött lízingszerződéseket.

A felperes mint átadó ügyvezetője és az alperes megbízottja mint átvevő 2009. július 14-i keltezéssel a lízingtárgyak birtokbavételekor az alperes által formanyomtatványként alkalmazott jegyzőkönyvminta felhasználásával készült átadás-átvételi jegyzőkönyvet vettek fel a felperes telephelyén lévő alperesi gépjárművekre vonatkozóan.

Az alperes gépjárművei az átadás-átvételi jegyzőkönyv aláírását követően a felperes telephelyén maradtak. A felperes telefonon több alkalommal jelezte az alperes képviselőjének, hogy a gépjárművek tárolásával, őrzésével költségei merülnek fel, amelynek megtérítésére igényt tart és megállapodás megkötését kezdeményezte költségei megfizetése tárgyában. Az alperes kitérő választ adott, a felek között megállapodás nem jött létre.

A felperes telephelyén őrzött járművekből az alperes 2010. július 27-én egy járművet, november 10-én két járművet, november 11-én egy további járművet, majd 2011. január 25-én újabb két járművet elszállított. Az alperes 2011. január 25-én megtagadta a ... forgalmi rendszámú gépjármű kiadását az alperes megbízottja részére arra hivatkozással, hogy azt az alperesi gépjárművek őrzésével felmerült költségei megtérítéséig biztosítékuul visszatartja.

A ... Kft. 2011. február 28-i keltezéssel 17.054.899 forint + 25 % áfa, azaz bruttó 21.318.624 forint összegű számlát állított ki a felperes részére 2011. március 30-i fizetési határidővel, amelyben teljesített szolgáltatásként 4070 napi felelős őrzést jelölt meg. A számla mellékletét képezte a felelős őrzés költségeinek tételes részletezése.

A ... Kft. számlájában megjelölt összeget a felperes 2011. február 8-án kiállított számlájában 2011. február 28-i fizetési határidővel továbbszámlázta az alperesnek, teljesített szolgáltatásként felelős őrzést feltüntetve, az egyes gépjárművekre eső őrzési díj összegét a ... Kft. számlájához mellékelte kimutatásban foglaltak szerint részletezte.

Az alperes 2011. március 9-i levelében közölte a felperessel, hogy jogalapjában és összecszerűségében is vitatja a számlában foglalt követelést, a számlát megkifogásolja és visszaküldi.

A felperes 2011. április 19-én levélben a számla ismételt megküldésével arról tájékoztatta az alperest, fenntartja követelését. Arra hivatkozott, a telephelyén elhelyezett alperesi gépek, berendezések értéke meghaladta a 60 millió forintot, ezért állandó őrizetűkről kellett gondoskodni, annak érdekében pedig, hogy a gépek akár éjszaka is ki-be közlekedhessenek, a portaszolgálatot is meg kellett oldani. A levél szerint továbbá az őrzést a felperes megbízása alapján a ... Kft. végezte, a kiszámlázott költségek igazolására megküldte alperesnek a ... Kft. számlájának és a számla mellékletét képező kimutatásnak a másolatát.

A felperes 2011. augusztus 18-án előterjesztett keresetében az alperest felelős őrzés költsége, díja címén 21.316.624 forint és 2011. március 1-től a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A kereseti előadás szerint a ... Trans Kft. által lízingelt, 2009. április 27-én a felperes ... Kft.-vel közös telephelyén elhelyezett, az alperes tulajdonában lévő gépjárművek elszállításukig a felperes Ptk. 196. §-a szerinti felelős őrzésében voltak. Az őrzést a felperes megbízása alapján a ... Kft. végezte egy kerítéssel elzárt, kétzárás

kapukkal, kamerarendszerrel, internetes riasztóvonallal felszerelt, őrkkel és kutyákkal őrzött területen. A felperes gépeit, eszközeit is a telephelyen tárolták, azonban az alperesi eszközök őrzése érdekében került kialakításra a műholdas internet hozzáférés, a kamerás figyelőrendszer és az éjszakai őrzés.

Az alperes eszközeinek őrzésével felmerült költségek bizonyítékeként felperes a ... Kft. számlájára és az annak mellékletét képező részletes költségkimutatásra, továbbá a 24/F/1. alatt csatolt, a felelős őrzés elszámolt költségeiről általa készített részletes kimutatásra hivatkozott. Állította, a ... Kft. felelős őrzés költségeiről kiállított számláját kompenzációval egyenlítette ki.

Az alperesi ellenkérelemben előadottakkal szemben felperes vitatta, hogy a 2009. július 14-i átadás-átvételi jegyzőkönyv aláírásával az alperes eszközeinek ingyenes őrzését vállalta volna. Igazságügyi szakértő kirendelését indítványozta annak megállapítása érdekében, hogy a perbeli időszakban az adott térségben az alperesi gépjárművekkel azonos típusú eszközöknek piaci alapon mennyi az őrzési díja.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerúságát is vitatva. Állította, felperes a ... Trans Kft. megbízásából őrizte telephelyén a gépjárműveket, e megbízási jogviszonyra tekintettel a felelős őrzés szabályai alkalmazásának nincs helye.

Az alperes véleménye szerint továbbá a 2009. július 14-i átadás-átvételi jegyzőkönyvbe foglaltan közte és a felperes között megállapodás jött létre, amelyben felperes az eszközök ingyenes őrzését vállalta, ezért utóbb már nem léphet fel költségigénnyel. A felperes őrzési költségeire egyébként is legfeljebb 2009. július 14. napjától, az eszközök részére történt alperesi átadása időpontjától tarthatna igényt, de csakis azon költségek tekintetében, amelyekről bizonyítja, hogy az őréssel összefüggésben ténylegesen és szükségszerűen felmerültek.

Az alperes szerint felperes keresetében az általa használt telephely teljes működési költségének megfizetésére tart igényt az alperesi eszközök felelős őrzésére hivatkozással, ami nyilvánvalóan alaptalan, mert ezek a költségek akkor is felmerültek volna, ha az alperes eszközeit nem tárolják a felperes telephelyén. Arra az esetre, ha a felperes keresete megalapozottnak bizonyulna, alperes a felperessel megkötött lízingszerződésből eredő 23.264,64 euró (7.738.087,64 forint) erejéig beszámítási kifogást terjesztett elő a Ptk. 296. §-a alapján.

Az alperes a Ptk. 193. § (1) bekezdésére alapítva viszontkeresetet is előterjesztett, amelyben felperest a ... forgalmi rendszámú ... típusú eszköz kiadására kérte kötelezni azzal, hogy ennek hiányában felperes 40.622.935 forint megfizetésére kötelezését kérte. Viszontkeresete indokaként arra hivatkozott, felperes jogalap nélküli birtokosként jogosulatlanul tagadta meg a viszontkereset tárgyát képező, az alperes tulajdonában álló eszköz kiadását.

Felperes a viszontkereset elutasítását kérte arra hivatkozással, a felelős őréssel felmerült költségei megfizetéséig a Ptk. 196. § (1) bekezdése alapján jogszerűen tartja vissza az eszközt. Az alperesi beszámítási kifogást felperes 3.920.000 forintot meghaladó részében tette vitássá.

Az elsőfokú bíróság 2013. május 24-én meghozott 31.G.41.895/2011/40. számú ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül adja ki alperesnek az őrizetében lévő ... forgalmi rendszámú ... típusú tehergépjárművet, ennek sikertelensége esetén fizessen meg az alperesnek 40.622.935 forintot, továbbá fizessen az alperesnek 2.740.883 forint perköltséget; rendelkezett a még elnöki letétben kezelt 36.120 forint összeg visszautalásáról, továbbá megállapította, hogy az alperes 464.000 forint illeték visszatérítésére jogosult az adóhatóságtól. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 196. § (1) és (2) bekezdésében, valamint 194. § (1) bekezdésében foglaltakra utalva ítélete indokolásában kifejtette, a felperes jogi helyzetére a felelős őrzés szabályai az irányadók, tekintettel arra, hogy a ... Trans Kft.-től egy jövőbeli megállapodás létrejöttében bízva átvett, az alperes tulajdonát képező gépjárműveket felperes annak tudomására jutását követően is tovább őrizte, hogy a ... Trans Kft. birtokláshoz való joga megszűnt. Ugyanakkor a perben rendelkezésre álló adatok alapján az nem volt megállapítható, hogy felperes és az alperes között a felelős őrzés ingyenességére vonatkozó megállapodás jött volna létre.

Mindezekre figyelemmel felperes a Ptk. 196. § (1) bekezdése alapján felelős őrzőként az alperes költségére tartozott őrizetében tartani az alperes tulajdonát képező gépjárműveket, amelyek őrzésével összefüggésben ténylegesen felmerült, szükséges költségei megfizetésére igényt tarthat az alperessel szemben.

A perben ugyanakkor a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a felperesre hárult annak bizonyítása, hogy az alperesi gépjárművek felelős őrzésével összefüggésben nála ténylegesen a kereseti kérelem szerinti költségek merültek föl, amely bizonyítási kötelezettségének a felperes felhívás ellenére nem tett eleget.

A rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan a felperesi telephely, ahol az alperes gépjárművei elhelyezésre kerültek a felperes ügyvezetőjének tulajdonában álló ingatlanon volt, a telephely az alperesi gépjárművek őrzésétől függetlenül is működött, ott a felperesi ügyvezető perbeli nyilatkozata szerint is az alperes gépjárművei mellett a felperes, valamint a felperes ügyvezetőjének másik cége, a ... Kft. tulajdonát képező nagy értékű eszközöket is őrizték. Mindezekkel szemben nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, ami alátámasztaná a felperes azon előadását, hogy a telephely őrkkel, kutyákkal, kamerákkal, számítástechnikai eszközökkel történő őrzése az alperesi gépjárművek elhelyezése miatt vált volna szükségessé, a kereset tárgyát képező költségek az alperesi gépjárművek megőrzésével összefüggésben merültek fel. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, önmagában az alperesi gépjárművek tárolása nem tette indokolttá egy ettől függetlenül is működő, több cég által használt, azok eszközeinek tárolására is szolgáló telephely felperesi előadás szerinti őrzését, mindezek mellett a rendelkezésre álló bizonyítékokból az sem volt megállapítható, hogy az alperesre továbbhárított őrzési költségekről a ... Kft. által benyújtott számlát felperes az általa előadottak szerint, számlakompensációval kiegyenlítette volna. Így az sem nyert bizonyítást, hogy a per tárgyát képező költségek a felperesnél ténylegesen felmerültek volna.

Miután a perben rendelkezésre álló adatok alapján nem volt megállapítható, hogy a kereset tárgyát képező költségek az alperes gépjárműveinek őrzésével összefüggésben a felperesnél ténylegesen felmerültek volna, a kereset elutasításának volt helye, tekintettel arra, hogy a Ptk. 196. § (1) bekezdése szerint a

felelős őrző az őrzéssel ténylegesen felmerült és szükséges költségei megtérítésére tarthat csak igényt.

Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság utalt arra is, a felelős őrzés költségeinek megállapítása érdekében szakértői bizonyítás elrendelésére irányuló felperesi bizonyítási indítványt azért utasította el, mert a Ptk. 196. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel felperesnek nem azt kell bizonyítania, hogy az alperes gépjárműveinek tárolása piaci körülmények között, szerződéses jogviszony keretében mennyibe kerülne, hanem azt, hogy az általa megvalósított felelős őrzés ténylegesen milyen költséggel járt. Ennek megítélése nem szakkérdés, hanem ténykérdés, amely tényt a felperes tartozott bizonyítani. Ezen oknál fogva nem volt jelentősége a felperesnél ténylegesen felmerült őrzési költségek megállapítása körében annak sem, hogy üzleti alapon a felperes mások részére hasonló gépjárművek őrzését milyen díj ellenében vállalja, illetve, hogy más piaci szereplők hasonló feladatot mennyiért vállalnak.

Az indokolás rögzíti azt is, amennyiben a telephely őrzését ténylegesen a ... Kft. végezte, a felperes részére ilyen szolgáltatást a személy- és vagyonvédelemről, valamint a magánnyomozói tevékenységről szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 14. § (1) bekezdése szerint csak írásbeli szerződés alapján nyújthatott volna, ilyen szerződés megkötésére nézve azonban a perben nem merült fel adat, így az őrzési költségekről a ... Kft. a felperes felé nem volt jogosult számla kiállítására.

A felperesi kereset megalapozatlanságára tekintettel az elsőfokú bíróság az alperes beszámítási kifogását érdemben nem vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint miután nem nyert bizonyítást, hogy a felperes megalapozottan tarthatna igényt az alperes eszközeinek felelős őrzésével felmerült költségei megtérítésére, az sem volt megállapítható, hogy felperes a Ptk. 193. § (2) bekezdése szerint jogszerűen tagadhatta volna meg a birtokában lévő alperesi gépjármű kiadását, az annak birtoklására tulajdonosként jogalappal rendelkező alperes részére. Az alperes ezért megalapozottan tartott igényt viszontkeresetében a gépjármű kiadására, illetve annak hiányában a perben kirendelt igazságügyi szakértő által megállapított értéke megfizetésére. Ezért a felperes viszontkereset szerinti marasztalásának volt helye.

A kereseti és a viszontkereset tekintetében egyaránt pervesztes felperest az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesi perköltség megfizetésére.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak tartalma szerint az ítélet keresetet elutasító rendelkezésének megváltoztatását, az alperes keresete szerinti marasztalását kérte. A perben tett korábbi nyilatkozatait fenntartva egyebek mellett előadta, helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperesi gépjárművek a felperes felelős őrzésében voltak, felelős őrzési kötelezettségének felperes az alperes költségére tartozott eleget tenni a Ptk. 196. § (1) bekezdése szerint.

A felperes ugyanakkor hangsúlyozta, a felelős őrző kötelezettsége a szorosan vett őrzésen felül kiterjed minden olyan intézkedésre, amely a dolog fenntartásához és károsodástól való megóvásához szükséges. A perbeli esetben az őrzés egy olyan telephelyen valósult meg, amelynek főbérelője a ... Kft., a felperes csak mint albérelő

van jelen, a telephelyek őrzéséhez szükséges személyi, tárgyi feltételekkel a ... Kft. rendelkezett. Erre tekintettel a felperes felelős őrként a jogszabályban előírt kötelezettségének megfelelően járt el, amikor a nagy értékű alperesi eszközök telephelyen történő megfelelő őrzésének biztosítása érdekében igénybe vette az őrzéshez szükséges személyi és tárgyi feltételekkel rendelkező ... Kft. tevékenységét. Tévesen minősítette ezért az elsőfokú bíróság a ... Kft. tevékenységét a 2005. évi CXXXIII. törvény hatálya alá tartozónak.

Emellett az első fokú ítélet indokolása tévesen tartalmazza azt, hogy a perbeli időszakban több cég is működött a telephelyen, és ott saját eszközeit is tárolta, ezért önmagában az alperesi gépjárművek telephelyen tárolására tekintettel nem volt indokolt a kamerás, személyi és kutyás őrzés egyidejű megvalósítása. A perben becsatolt szerződések bizonyítják, hogy a 2009. április és 2011. február közötti időszakban a felperesen és a ... Kft.-n kívül más cég nem volt a telephelyen, az alperesen kívül más cégekkel az eszközeik tárolására, raktározására irányuló szerződések megkötésére azt követően került sor, hogy az alperes eszközeit elszállították a telephelyről.

Téves az első fokú ítélet azon megállapítása is, hogy a felperes nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének arra nézve, hogy az általa hivatkozott költségek az alperes eszközeinek felelős őrzésével összefüggésben nála ténylegesen felmerültek, illetve, hogy a ... Kft. számláját a felperes kompenzációval kiegyenlítette. A felperes e körben utalt a felelős őrzéssel összefüggésben felmerült költségek részletezését tartalmazó, általa 24/F/1. alatt csatolt, több mint 100 oldal terjedelmű tételes költségkimutatásra, azt állítva, annak 9. oldalán a ... Kft. számlájának kiegyenlítésére vonatkozóan megkötött kompenzáló megállapodás is megtalálható, a két cég közötti kompenzáció megtörténte a könyvelési anyagban is dokumentálásra került.

A felperes kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére terhére róta bizonyítási kötelezettsége elmulasztását, hogy mellőzte az őrzési költségek megállapítása érdekében általa indítványozott szakértői bizonyítás elrendelését. Véleménye szerint a szakértői bizonyítással tisztázható lett volna, hogy az alperesi gépjárművek őrzésével összefüggésben indokoltan mekkora költség merült fel, az kinél jelentkezett, tisztázható lett volna továbbá az is, hogy a két cég közötti kompenzációs elszámolás megtörtént-e, amely tények, körülmények vizsgálata nem jogkérdés, hanem szakértői, könyvvizsgálói kompetenciába tartozó szakmai kérdés.

Felperes hangsúlyozta, az általa igényelt őrzési költségek mértéke az őrzés színvonalára és annak költségeire tekintettel nem tekinthető aránytalanul magasnak, tekintettel arra is, hogy a felperesi telephelyen tárolt gépjárművek együttes értéke a 200 millió forintot is meghaladta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte, lényegében helyes indokai alapján. Hangsúlyozta, a perbeli időszakban a felperesi telephelyen az alperes tulajdonában álló gépjárművek mellett a felperes, továbbá a ... Kft. tulajdonát képező vagyontárgyak is elhelyezésre kerültek. A felperes nem bizonyította azt, hogy az általa igényelt költség kifejezetten az alperesi eszközök őrzésével összefüggésben merült volna fel, továbbá az sem, hogy ezek a költségek őt terhelték, tekintettel arra, hogy a telephely őrzését ténylegesen a ... Kft. végezte.

Az alperes hangsúlyozta, bár felperes maga is arra hivatkozik, hogy a felelős őrzés során az őrizetre fordított szükséges és gazdaságilag igazolt költségek megtérítése követelhető, olyan bizonyítékot, amely az őrzéssel összefüggésben a felperesnél ténylegesen és szükségszerűen felmerült költségeket igazolta volna, a felperes nem tett a per anyagává, a felperes által hivatkozott 24/F/1. alatti költségkimutatás ennek bizonyítására nem alkalmas.

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, és a fellebbezést az alábbiak szerint megalapozatlannak találta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a kereset elbíráláshoz szükséges mértékben feltárta és a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével, helytálló jogi következtetéssel utasította el a felperes keresetét a felelős őrzés költségei felmerültének, összepszerűségének bizonyítottsága hiányában.

Felperes a Ptk. 196. §-ára alapítva előterjesztett keresetében a felelős őrzésében tartott alperesi vagyontárgyak őrzésével felmerült költségei megfizetésére irányuló anyagi jogi igényt érvényesít.

Az nem volt vitás a perben, hogy az alperesi eszközöket felperes felelős őrzőként tartotta birtokában, így a felelős őrzés ténye külön bizonyítást nem igényt.

Az alperes ellenkérelmében foglaltakra tekintettel felperesnek a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján azt kellett bizonyítania, hogy a kereseti előadása szerinti költségek nála a kereseti kérelem szerinti összegben ténylegesen és szükségképpen felmerültek, amint azt ítélete indokolásában egyebekben az elsőfokú bíróság is helytállóan rögzítette, továbbá amely bizonyítási teherre nézve a felperes tájékoztatása a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a bizonyítás sikertelenségének jogkövetkezményeire is kiterjedően maradéktalanul megtörtént.

A perben rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok nem támasztották alá azt a felperesi állítást, hogy az általa igényelt telephely őrzési költségek az alperesi gépjárművek őrzésével okozati összefüggésben merültek volna fel, különös tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján az kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a perbeli időszakban az alperes vagyontárgyai mellett a felperes és a ... Kft. nagy értékű eszközeit is a felperes őrzött telephelyén tárolták. Ezt egyebekben a felperes sem tette vitássá, az első fokú eljárásban maga tett ilyen tartalmú nyilatkozatot.

Ezzel ellentétes ténymegállapítást - a fellebbezésben előadottakkal szemben - az elsőfokú bíróság ítélete sem tartalmaz.

A felperes által 24/F/1. alatt csatolt kimutatás a felperes fellebbezési előadásával szemben nem arra nézve tartalmaz adatot, hogy az alperesi vagyontárgyak felelős őrzéséhez kapcsolódóan szükségképpen és ténylegesen milyen költségek merültek fel, hanem azt részletezi, hogy a telephely működési, őrzési költségeiből „arányosítással” milyen összeg került elszámolásra az alperesi eszközök felelős

őrzésének költségeként, a felperesi igény ténybeli alátámasztására ezért ez a kimutatás nem alkalmas.

A fellebbezéssel előadottakkal szemben továbbá e kimutatásban foglaltak azt sem bizonyítják, hogy felperes és a ... Kft. között megállapodás jött volna létre a ... Kft. által kiszámlázott őrzési költségek kompenzáció útján történő felperesi kiegyenlítéséről, és hogy a számlát a felperes kompenzációval ténylegesen kiegyenlítette volna.

Ugyanakkor a felperes által állított őrzési költségek felmerülésének a kifejtettek szerinti bizonyítatlanságára tekintettel önmagában a ... Kft. számlájának esetleges felperesi kiegyenlítése sem szolgálhatna alapul az alperes kereset szerinti marasztalására.

Akkor sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a szakértő kirendelésére irányuló felperesi bizonyítási indítványt mint szükségtelent, mellőzte. A felperes indítványa ugyanis lényegében arra irányult, hogy a szakértő állapítsa meg azt az összeget, amelyet a piaci viszonyok figyelembevételével felperes őrzési díjként reálsan felszámolhatna. A jelen per tárgyát azonban nem az képezte, hogy a piaci viszonyok figyelembevételével felperes őrzési díjként milyen összeg megfizetésére tarthat igényt, hanem azt kellett vizsgálni, hogy az alperesi eszközök Ptk. 196. § (1) bekezdése szerinti felelős őrzésben tartásával összefüggésben felperesnek ténylegesen mekkora költsége merült fel. Ennek megállapítására pedig a felperes által indítványozott szakértői bizonyítás nem volt, nem lehetett alkalmas.

Miután a perben nem nyert bizonyítást az, hogy a kereset tárgyát képező költségek az alperesi gépjárművek őrzésével összefüggésben a felperesnél ténylegesen felmerültek volna, helytálló az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítélete.

A per eldöntése szempontjából az első fokú ítélet ... Kft. őrzési tevékenysége 2005. évi CXXXIII. törvény rendelkezései szerinti minősítésére vonatkozó megállapításainak nincs jogi relevanciája, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla érdemben nem vizsgálta.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve az ítélet fellebbezett rendelkezését a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján felperest kötelezte az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alkalmazásával az ügyvédi tevékenységgel arányban állóan mérsékelt összegben megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2014. december 2.

Dr. Tibold Ágnes s.k.

a tanács elnöke

Dr. Felker László s.k.
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s.k.
bíró